

paa andre Omraader ved ikke at yde det fornødne til, at den ved Loven skabte Organisme kan leve. Dette fremgaar formentlig ogsaa tydeligt af selv en kortfattet Gen-
nemgang af de enkelte Forslag.

Den højtærede Minister foreslaar, at Manøvrerne og Genindkaldelserne skal bortfalde. Den højtærede Minister indser, at det er stridende mod den gældende Lov, og har derfor søgt at skaffe sig en Hjemmel dertil gennem en Anmærkning paa Finansloven. Ifølge denne Tekstanmærkning skal den i Hærloven paabudte Indkaldelse af værnepligtige til fortsat Tjeneste ikke finde Sted og heller ikke de i § 26 omhandlede Lejr- og Kantonementsøvelser, der jo skal afholdes en Gang indenfor en 2-
aarig Periode. I det første Aar kunde Ministeren altsaa udsætte dem administrativt, men for at kunne udsætte dem anden Gang maa han have en Lovhjemmel. Endvidere søges der gennem den nævnte Anmærkning Hjemmel til ikke at foretage den Indkommandering af Befalingsmænd af Reserven, som Hærlovens §§ 151 og 173 forlanger. Jeg maa i øvrigt rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, idet Anmærkningens Ordlyd ikke er ganske klar. Er det Meningen, at de værnepligtige, som Ministeren ifølge det oprindelige Finanslovsforslag havde ment at ville indkalde i Aar til fortsatte Øvelser, men som han nu foreslaar ikke skal indkaldes, skal indkaldes i et senere Aar, eller er det Meningen, at disse værnepligtige helt skal slippe fri for de fortsatte Øvelser?

Jeg skal nu hertil sige, at Betydningen af disse Øvelser jo er overordentlig stor. Der behøves ikke megen militær Sagkundskab eller slet ingen militær Sagkundskab for at forstaa, at en Hær, hvor man lader disse Øvelser bortfalde, ikke kan siges at være indøvet, saaledes at den kan afgive en virkelig effektiv Krigsstyrke. Noget saadant finder heller ikke Sted i noget som helst andet Land. Hvor smaa Krav man end stiller til en Hær, hvor meget man end indskrænker sit militære Beredskab, maa saadanne Øvelser finde Sted, ellers kan Befalingsmændenes Uddannelse ikke ske paa den Maade, den bør ske, og de værnepligtiges Øvelser ikke fuldendes, saaledes som Meningen er.

Jeg vil særlig fremhæve Betydningen af ikke at foretage Indkommandering af Befalingsmændene af Reserven. Det er ganske klart, at ved en Hærordning som vor, hvor vi for at indskrænke baade de pekuniære og de personlige Byrder saa meget, som det blot paa nogen Maade er

forsvarligt, for en ikke uvæsentlig Del maatte lade Hærens Rammer bestaa af Reservebefalingsmænd — det var netop et af de bærende Træk i den nye Hærorganisation af 1922 —, ved en saadan Hærordning bortfalder, naar disse Reservebefalingsmænd ikke indkommanderes til Øvelser, fuldstændig enhver Udsigt til at faa den Nytte af dem, som er Forudsætningen ved Hærloven. At have disse Reservebefalingsmænd staaende, uden at de indkommanderes, saaledes som Hærloven bestemmer, og uden at de gennemgaar de Øvelser og den Uddannelse, som her er Tale om, er at undergrave og umuliggøre den hele Ordning.

Der kan absolut ingen Sammenligning anstilles mellem det, som her foreslaas, og den Undladelse af de større Øvelser, som har fundet Sted før Vedtagelsen af Hærordningen af 1922. Da havde Mandskabet og Befalingsmændene jo været inde til langvarig fortsat Tjeneste og havde haft Øvelser, som langt overgik, hvad den daværende Hærordning krævede af dem. Desuden var den Gang de faste Rammer ganske anderledes stærkt udviklet end nu, man havde ikke Reservebefalingsmands-Institutionen saa udviklet som nu. Fordi det kunde være tilladeligt i et Par enkelte Aar at undlade de store samlede Øvelser, kan man ikke slutte, at det ogsaa skulde være tilladeligt nu.

Hvad Bevillingen under J. 1. Flyvemateriel angaar, er det jo foreslaaet, at Bevillingen til Anskaffelse af de to Flyvemaskiner, som skulde bestilles i Udlandet, bortfalder. Dette betyder en Standsning af hele den lovmæssige Udvikling af Flyvæsenet. Af Konto L. Krigsmateriel m. v. foreslaas omtrent en Halvering. Jeg gaar stadig ud fra, at den højtærede Minister naturligvis ikke i den Grad har sløset med Pengene, at han har foreslaaet mere paa denne Konto L., eller i det hele taget paa nogen Konto, end hvad der er strengt nødvendigt for at opretholde Materiellet, og naar denne Forudsætning holder Stik — og det tror jeg, den gør —, saa vil denne Nedsættelse bevirke, at forbrugt Materiel, Vaaben og Ammunition ikke kan erstattes, den vil bevirke, at de ved Loven forudsatte Krigsbeholdninger formindskes, og at Materiellet i det hele forfalder.

Til Konto IV: Ekstraordinær Bevilling, foreslaas en Nedsættelse fra 3 til 2 Mill. Kr. Det vil sige, at den Fabrikation af Rekylgværer, som er sat i Gang, ikke kan opretholdes, og at Forberedelse af og Forsøg med Hensyn til Anskaffelser af andet